

РЕШЕНИЕ

№ 6896

гр. София, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Проданова
Искра Гърбелова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **7008** по описа за **2022** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 20045739 от 01.07.2022г. по НАХД № 481/2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16 състав, е потвърден електронен фиш серия К № 4111630, издаден от СДВР, за нарушение на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1 т. 3 от ЗДвП, е наложено административно наказание - "глоба" в размер на 100 лева на П. П. Б., законен представител на фирма „Южен кръст 2001“ ЕООД.

Решението се обжалва, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Навеждат се твърдения, че СРС не е обърнал внимание на изведените в жалбата аргументи за процесуални нарушения при издаването на електронния фиш, като по този начин съдът е постановил решението си нарушавайки процесуалните правила за цялостно и изчерпателно обсъждане, и оценка на всички доказателства. От съда се иска да отмени обжалвания съдебен акт, като постанови нов, с който да отмени издадения електронен фиш. В проведеното открито съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касация СДВР не изпраща представител. Представени са подробни

писмени бележки. Оспорват се твърденията, изложени в касационната жалба. Моли се жалбата да бъде оставена без уважение, а решението на СРС да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и се претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В., изразява становище, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X.-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

В производството пред СРС е установено, че П. П. Б. е управител и едноличен собственик на капитала на „Южен кръст 2001“ ЕООД.

Към 14.04.2020 г. „Южен кръст 2001“ ЕООД е собственик на МПС „БМВ Х 6 Д. 40Д“ с рег. [рег.номер на МПС]. На 14.04.2020 г., в 19:13 часа П. П. Б. управлявал лекия автомобил, посочен по-горе, в [населено място], по [улица]срещу плувен център „М. Л.“ с посока на движение от Телевизионната кула към посолството на Р Румъния и се движил със скорост от 79 км/ч. Посоченият участък от пътя е регулиран с пътен знак „Е 24“, а преди това със знак за видеонаблюдение Т17.

Това обстоятелство е установено и заснето със стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения „SITRAFFIC L. E. 400“. Системата за видеоконтрол е вписана под № 4823 в Регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване със срок на валидност на одобрението до 06.10.2019 г. Въз основа на констатираното нарушение за скорост, заснето със стационарната система за видеоконтрол е издаден процесният електронен фиш серия К № 4111630 от 14.04.2020 г., с който на П. П. Б., управител и собственик на дружеството, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за извършено административно нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП - превишаване на максимално допустимата скорост в населено място с 29 км/ч.

Към датата на извършване на нарушението (14.04.2020г.), стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения „SITRAFFIC L. E. 400“ е преминала последваща периодична техническа проверка на 08.08.2019 г., като срокът на валидност на проверката е една година.

Така изложената фактическа обстановка районният съд е посочил, че е установил по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: приложен снимков материал към електронен фиш серия К № 4111630 от 14.04.2020 г.; справка от АИС - КАТ относно собствеността на МПС „БМВ Х 6 Д. 40Д“ с рег. [рег.номер на МПС]; Заповед № 8121 з-931/30.08.2016 г. на Министъра на вътрешните работи; заверено копие от Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.04.4823, касаещо стационарна видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения „SITRAFFIC L. E. 400“; Протокол за проверка № 42 - С - ИСИС/05.08.2019 г. и писмо от ОПП-СДВР, ведно със снимков материал.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът е обосновал и правните си изводи. Приел е, че оспореният електронен фиш притежава изискуемите задължителни реквизити, в съответствие с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Изложил е

подробни и задълбочени мотиви по отношение на възраженията на П. Б.. Съставът на СРС е преценил както липса на процесуални нарушения, така и е намерил ЕФ законосъобразен и от материална страна, коментирал е и че Б. не се е възползвал от възможността да посочи друго лице, което би могло да е управлявало автомобила на посочената дата и час. С тези мотиви районният съд е потвърдил електронния фиш. Решението е правилно.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на въззивния съд, че ЕФ е издаден при правилно приложение на закона. От всички приложени доказателства по делото по безспорен начин се установява извършването на вмененото нарушение. Извършилото нарушение лице е идентифицирано по безспорен начин, доколкото автомобилът е собственост на жалбоподателя и същият не се е възползвал от възможността по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП, като не е подал декларация, в която да посочи, че процесното МПС е управлявано от друго лице.

Безспорно е доказано, че е нарушена посочената в ЕФ разпоредба. По аргумент от чл.21, ал.1 ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл.21, ал.2 ЗДвП. В разглеждания случай, скоростта на автомобила е установена в населено място, като разрешената скорост е 50 км/ч. По делото е безспорно установено, че нарушителят се е движил със скорост от 79 км/ч, което е установено с годно техническо средство.

Правилно е посочена и санкционната норма. Разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП предвижда, че за превишаване от 21 до 30 km/h нарушителят се наказва с глоба 100 лв.

Независимо от изхода на спора, неоснователна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, предвид несвоевременното ѝ предявяване, а именно с представените по делото писмени бележки, постъпили в деловодството на съда след приключване на производството.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20045739 от 01.07.2022г. по НАХД № 481/2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.